Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ꝑpenderet. q̃ devastacionis dãpna interi neglegens tole
ret. ⁊ dũ foras ꝓre minima s: amplius dilecta cerneret. ꝑ
eos spem ⁊ q̃ int̃ ꝓtulerat q̃uiora sentiret. Qd aũ ꝑ signifi
cationẽ locuste ostendit quę plus q̃ ceta minuta q̃q; animan
tia humanis frugib̃ nocent n̄ linguas adulantiũ. q̃ tre
nos hominũ mites si q̃ndo bona aliqua ꝓferre ꝓspiciunt.
hęc immoderati laudando corrũpunt. Fructus q̃ppe egipti
q̃ ẽ opacio cenodoxos. q̃ locuste comedit q̃ndo eximinant.
dũ adulantes lingue ad appetendas laudes institoria cor
opantis inclinat. Herba v̄ locuste comedunt. q̃ndo adula
tores q̃q; ũba loq̃ntiũ fauorib̃ excolit. Poma q̃q; arbos devo
rant. q̃ndo uanis laudib̃ quorundã iã q̃si fortiũ ⁊ opa ener
uant. Locuste nõe ꝑ cõparationẽ redẽptoris nri resurrectio
designat. Yn ⁊ uoce eã ꝓpham dr: Excussus sũ sic locusta.
I eneri enim se a ꝑsecutorib̃ usq; ad mortẽ ꝓtulit. s: sic locusta
excussus ẽ. q̃a ab eos manib̃ saltu subite resurrectionis euo
lauit. Qd referri q̃q; ad ꝑdicatores numerum potest. In ipsis
q̃ppe uelut locusta excussus ẽ. q̃a iudea in sua ꝑsecutione
seuiente dũ ꝑ diuisa fugiunt q̃si q̃sdã recessionis sue saltũ
dederẽ. Qua v̄ ille ꝑdicator ad ꝑfectionis culmẽ erigit q̃ n
actiua solum s: etiã ꝓtemplatiua uita solidat. recte ipsa ꝑdi
catores ꝑfectio locustis exprimit. q̃ quens se in aere attollere
conantur. ꝑmũ se cruribus impellentes subleuant. ⁊ ꝑmodũ
alis uolant. Ita nimirũ s̄ sci uiri. q̃ dũ supna appetunt
ꝑmũ q̃dẽ actiue uite bonis opib̃ innituntur. ⁊ ꝓtemũ se
ad sublimia ꝑ ꝓtemplationis saltũ uolando suspendunt.
C rura figunt. ⁊ alas exerẽ. q̃ recte agendo se stabiliunt. ⁊
ad alta uidendo subleuantur. Qui in hac uita posita q
diu in ꝓtemplatione manere n̄ possunt. se q̃si locustarũ
more a saltu quẽ dederant in pedib̃ suis excipiunt. dũ
ꝑ ꝓtemplationũ sublimia ad necessaria actiue uite opa